خیلی دور خیلی نزدیک

واکنش «مهدی نادری» به توقف فیلمش در تونس

● **شرق:** مهدی نادری، کارگردان فیلم «بدرود بغداد» نسبت به جلوگیری از نمایش فیلم‌های ایرانی در تونس واکنش نشان داده است: «خبر تلخ حمله به سینما «برناس» و اخراج و مصادره فیلمم را در نگین فرهنگ و تمدن بشری «تونس»، خواندم؛ تونسی که هنوز خاطره دوربین جادویی «برادران لومیر» را در کوچه‌هایش به یاد دارد، تونس که زخم اشغال، استعمار و استبدادش خاطر روشنفکران و دردمندان تونسی و فرانسوی و ایتالیایی را تا ابد غمگین کرده و کارمندان اداره مهاجرت اتحادیه اروپا را درگیر داستان‌های تا ابد تلخ مهاجران! آنها را که به جای آبادانی شهرشان پای برهنه از آفتاب سرزمین مادری، به زیر آسمان سنگی، بارانی و سرد پاریس و میلان و آمستردام، برن، بروکسل و برلین کشاند.» او خطاب به آنها که فیلمش را به‌هنگام نمایش از پرده پایین کشیدند گفته است: «از شما می‌پرسم که درباره آثار هنری و هنرمندان از زبان مشاورانتان می‌شنوید: کدام گزارشی تایید کرد که «بدرود بغداد» مخل امنیت دینی و داخلی کشوری مسلمان یا غیرمسلمان است؟ آیا به شما گزارش نداده‌اند که این فیلم در عراق و آمریکا برای مردم و خانواده‌های قربانیان جنگ نمایش داده شد؟ و در کشورهای سوییس، آلمان، ایتالیا، لهستان، ایران، بلژیک، چک و اسلواکیا، ایرلند و... مورداستقبال قرار گرفت؟» او در پایان از این عملکرد تندروانه انتقاد کرده است: «با احترام به تمامی هنرمندان کشور بافرهنگ تونس و عزیزانی که هنگام نمایش فیلم حامی صلح، با خشونت از سالن سینمای برناس به بیرون رانده شدند و به امید تجدیدنظر در تصمیم و رفتار مدیران و مسوولان فرهنگی کشور تونس، که تاریخ به‌زودی ورق می‌خورد و نسل آینده قضاوتمان خواهند کرد!» به‌تازگی وزارت فرهنگ تونس در بیانیه‌ای اکران چند فیلم ایرانی از جمله «بدرود بغداد» به کارگردانی «مهدی نادری» را به بهانه نداشتن مجوز قانونی از این وزارتخانه متوقف کرد. به گزارش سایت «الحوار المتمدن» تونس، وزارت فرهنگ تونس با تاکید بر اینکه سینمای ایران فرهنگ و امنیت تونس را تهدید می‌کند، اکران تعدادی از فیلم‌های ایرانی را به اتهام ترویج مذهب تشیع، داشتن پیام‌ها و اندیشه‌های دینی افراطی و به بهانه نداشتن مجوز قانونی متوقف کرد.

در ساحل لاجوردی

پس‌لرزه‌های «سوما» به «کن» رسید

اعتراض فیلمساز شهیر ترک به دولت ترکیه

● **بهزاد وفاخواه:** «در ژاپن وقتی کسی به‌خاطر حادثه‌ای صنعتی می‌میرد، یکی هست که استعفا بدهد. در ترکیه اینطور نیست. من نمی‌دانم چرا، شاید به‌خاطر تفاوت‌های فرهنگی باشد.» نوری بیلگه جیلان در کنفرانس مطبوعاتی فیلمش در جشنواره سینمایی کن با بیان این اظهارات، از دولت ترکیه به‌خاطر فاجعه معدن سوما انتقاد و کشورش را با ژاپن مقایسه کرد؛ جایی که نخست‌وزیر بعد از فاجعه فوکوشیما استعفا کرد؛ جیلان و گروه بازیگران فیلم «خواب زمستانی» با روبان سیاهی روی لباسشان جلو دوربین‌های خبری ظاهر شدند؛ روبانی که به نمادی از انتقاد به رفتار دولت ترکیه در جریان کمک‌رسانی به معدنچیان سوما و عدم رسیدگی به موارد ایمنی بعد از خصوصی‌سازی معادن در این کشور در شبکه‌های اجتماعی تبدیل شده است. آنها همچنین تکه‌کاغذهایی رو به دوربین‌ها گرفتند که نام «سوما»؛ شهری که انفجار معدن در آن اتفاق افتاده است را روی خود داشت. به این ترتیب مراسم فرش قرمز جشنواره کن تبدیل به نمایشی سیاسی و حقوق بشری در حمایت از کارگران معدن و بازماندگان آنها در ترکیه شد. جیلان که در جریان اعتراضات تابستان سال گذشته که به جنبش پارک‌گزی موسوم شد از هرگونه اظهارنظر سیاسی خودداری کرده بود، گفت: «فیلم ما قبل از اتفاقات ژوئن (خرداد) سال گذشته نوشته شده بود. شاید من سه‌سال بعد برگردم به این اتفاقات، اما وقتی فیلم می‌سازم هیچ‌وقت به وقایع روز فکر نمی‌کنم. وظیفه فیلمساز این نیست که مثل یک ژورنالیست عمل کند. کارگردان باید در عمق روح بیننده نفوذ کند.» «خواب زمستانی» پنجمین فیلم بیلگه جیلان است که در کن به نمایش درمی‌آید و جیلان قبلا هیچ‌وقت دست خالی از این جشنواره بیرون نرفته است. از اولین حضورش در سال ۲۰۰۲ با فیلم «دوردست» که جایزه هیات داوران را برد تا ۲۰۱۱ که با «روزی روزگاری آناتولی» باز هم به همین جایزه رسید، در سال ۲۰۰۶ با فیلم «اقلیم‌ها» جایزه فیپرشی و در سال ۲۰۰۸ با فیلم «سه میمون» جایزه بهترین کارگردانی را به خانه برده است. امسال اما در کن خیلی‌ها حدس می‌زنند این‌بار نخل طلا به نوری بیلگه جیلان برسد؛ جایزه‌ای که پیش از این یک‌بار برای «راه» ساخته ییلماز گونی و شریف گورن نصیب ترکیه شده بود.

کلیک

در سوگ عکاس انقلاب و دفاع مقدس

محمد صیاد
عکاس

صحبت درباره ویژگی کارهای حسین پرتوی بسیار سخت است. او تا زمانی که در کیهان کار می‌کرد همه تلاشش را برای ثبت لحظات مهم به کار برد. او واقعا یک عکاس ایده‌آل در کیهان بود؛ عکاس خبری ایده‌آلی که نسل عکاسان روزنامه کیهان در کنار او کار می‌کردند. آنقدر مهربان و دوست‌داشتنی بود که با شنیدن خبر درگذشتش خیلی از دوستان و همکاران قدیمی‌اش به همراه عکاسان جوان‌تر به خانه او آمدند تا این را باور کنند که دیگر نیست. ما عکاسی مثل او کم داشتیم. او در عکاسی نه‌تنها به‌عنوان عکاس خبری که به‌عنوان دبیر سرویس عکس روزنامه کیهان نسلی از عکاسان را تربیت و به جامعه عکاسی خبری معرفی کرد. گفتن از حسین پرتوی خیلی آسان نیست. او عکاسی بود که با یک عکس یعنی همان عکس معروف همافران، همه دنیا را متوجه این موضوع کرد که در ایران انقلابی در جریان است. بسیار با اخلاق و حرفه‌ای بود. من در روزنامه آیندگان کار می‌کردم و حسین در روزنامه کیهان. با هم برنامه‌های زیادی می‌رفتیم. افتخار می‌کنم که همراهش بودم و گاهی وقت‌ها برای گرفتن عکس نظرش را می‌گفت و می‌گفت زاویه‌ات را عوض کن. جامعه عکاسان با ازدست‌دادن حسین پرتوی، یک یار عزیزش را از دست داده و عزادار شده است.

شاتر

هرکه جای او بود شانه خالی می‌کرد

رسول اولیازاده
رییس خانه عکاسان ایران

حسین پرتوی عکاس خبری ای بود که جنس خبر را خوب می‌شناخت و به آن اشراف داشت و برای آن تلاش زیادی می‌کرد. او تاثیر عکس خبری را می‌دانست و آن عکس تاثیرگذار را ثبت کرد تا انقلاب شتاب بیشتری پیدا کند. در روز ۱۹ بهمن اگر هر عکاس دیگری جای او بود ممکن بود که این عکس را نگیرد و از آن شانه خالی کند. اما حسین پرتوی ماند و با صحبت کردن با فرمانده همافران و مسوولان دفتر حضرت امام(ره) آنها را متقاعد کرد که این عکس بسیار مهم است. او فاصله میان بهارستان تا دفتر روزنامه کیهان را دوید تا بتواند عکس را منتشر کند. بعد از انتشار این عکس دولت بختیار اعلام کرد که این عکس جعلی است اما کیهان با انتشار کنتاکت‌های عکس در روز بعد ثابت کرد که حسین پرتوی این عکس را ثبت کرده است. از این جهت او حق به گردن تاریخ دارد. در این چندسالی که دچار این بیماری سخت بود ما در خانه عکاسان به سهم خودمان تنها کاری که می‌توانستیم بکنیم این بود که هرازچندگاهی با مسوولی صحبت کنیم تا کمکی ولو اندک به او داشته باشند و خانواده‌ای که خیلی خوب در این چندسال از او نگهداری کردند را یاری کنند و چندسال پیش هم مراسم بزرگداشتی در زمان حیاتش گرفتیم.

حسین پرتوی عکاس «بیعت همافران با امام» درگذشت

وداع با تصویرگر دیدار تاریخی

سحر آزاد

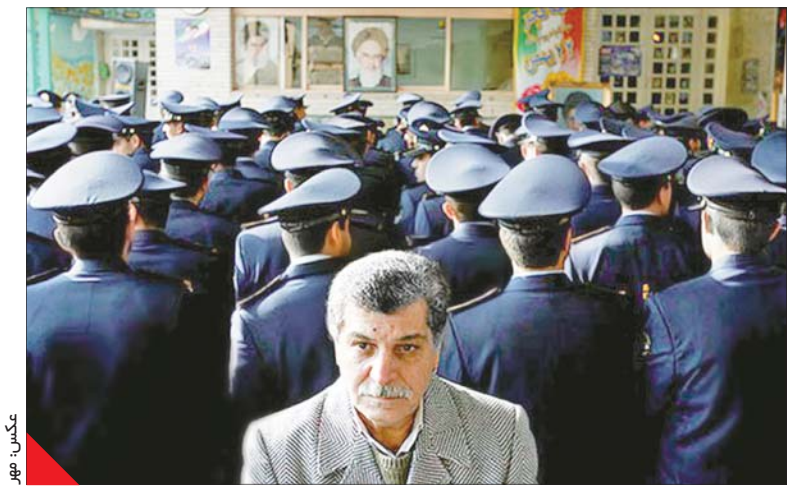

عکس: مهر

بهمن‌ماه نیست اما خبری از حسین پرتوی در رسانه‌ها منتشر می‌شود. این‌بار اما خبر مربوط به درگذشت عکاسی است که سال‌ها با بیماری جنگید و با وجود وعده‌های فراوان، بدون حمایت‌هایی که شایسته‌اش بود، بعدازظهر روز یکشنبه، ۲۸اردیبهشت در خانه‌اش درگذشت. حسین پرتوی متولد سال ۱۳۲۱ در اردبیل بود. او پس از گذراندن دوران کودکی‌اش در این شهر به همراه خانواده خود به تهران مهاجرت کرد و پس از گذراندن دوران تحصیل در روزنامه کیهان مشغول به کار شد. در سال ۱۳۳۸ نیز به صورت حرفه‌ای با عکاسی ورزشی کار خود را شروع کرد و طی سال‌های جنگ ایران و عراق به‌عنوان دبیرسرویس عکس روزنامه کیهان فعال بود. پرتوی پس از ۳۱سال کار در روزنامه کیهان در ۲۷شهریور۱۳۶۸ بازنشسته شد و به‌دلیل دوستی و علاقه‌ای که به پروفسور حسابی داشت با قسمت فرهنگی بنیاد حسابی همکاری خود را شروع کرد.

حمایت‌های روی کاغذ

هفت‌سال از آخرین روزی که حسین پرتوی به خانه‌اش بازگشت، می‌گذرد. او بهمن سال ۸۶ برای آخرین‌بار با پای خود منزل را ترک کرد، پس از آن بود که داستان خانه‌نشین شدنش به روایت سال‌های اخیر زندگی او گره خورد. عکاسی که یکی از ماندگارترین عکس‌های دوران انقلاب را ثبت کرد، در سال‌های گذشته خانه‌نشین شد و با دستگاه تنفسی روزگار گذراند. در این مدت تنها اعضای خانواده و برخی از همکارانش همدم تنهایی‌های او بودند مگر اینکه ماه‌بهمن برسد و در خلال جشن‌های مربوط به پیروزی انقلاب، یادی از او شود، چون او یکی از عکاسانی بود که پیش از انقلاب با ثبت لحظات آن دوره، حوادث آن روزها را در حافظه تاریخی ایرانیان ماندگار کرد که از جمله آنها می‌توان به عکس مربوط به بسته‌شدن فرودگاه توسط نظامیان به فرمان بختیار در چهارم‌بهمن‌ماه ۱۳۵۷، عکس مربوط به اعدام سران حکومت پهلوی در دبیرستان‌های علوی و رفاه و عکس مربوط به ورود امام‌خمینی(ره) به ایران در فرودگاه مهرآباد ۱۲بهمن۱۳۵۷ اشاره کرد. با همه اینها آنچه در خاطر بسیاری از ایرانیان مانده و می‌توان از آن به‌عنوان یکی از ماندگارترین عکس‌های دوران انقلاب نام برد، تصویری از دیدار همافران با امام‌خمینی(ره) است. این عکس نه‌تنها در همان دوران بلکه در سال‌های بعد نیز به‌عنوان یکی از شناسنامه‌های کاری پرتوی مورد توجه قرار گرفت اما مثل خیلی دیگر از اتفاقات این کشور، توجه‌ها به فراموشی سپرده شدند تا آنجا که تنها بهانه برای یاد پرتوی، مراسم‌های سالانه دهه‌فجر بودند. بهمن که می‌رسید انگار یکباره همه به یاد او می‌افتادند، به سراغش می‌رفتند و حال پرتوی را از خانواده‌اش جویا می‌شدند، در این میان بازار دید و بازدید مسوولان مختلف دولتی نیز گرم بود. هریک به بهانه احوالپرسی از پرتوی به خانه‌اش می‌رفتند، گزارش و عکس خبری تهیه می‌شد و گاهی هم وعده‌ای مبنی بر حمایت‌های مادی و معنوی برای تامین هزینه‌های درمان، اما بعد از آن بار دیگر تا دی و بهمن سال بعد نه خبری از وضعیت او منتشر می‌شد نه نشانه‌ای برای پیگیری وعده‌های داده‌شده بود که اگر حمایتی هم صورت می‌گرفت آنقدر محدود بود که برای مدتی کوتاه جوابگوی هزینه‌ها می‌شد. هرچند همسر و پسر پرتوی طی این سال‌ها بدون چشمداشتی از او مراقبت کردند اما این کم‌توجهی‌ها گاهی از چشمان پوشیده نمی‌ماند. سیاوش پرتوی، فرزند این عکاس در بازدید مدیرعامل موسسه هنرمندان پیشکسوت که سال گذشته انجام شد، گفته بود: «در روزی مانند ۱۹بهمن و در دهه‌های فجر مدیران زیادی به خانه پدرم می‌آیند و از حمایت سخن می‌گویند ولی چه سود که ۱۹بهمن تمام می‌شود و باز روز از نو روزی از نو؛ حسین پرتوی و خانواده‌اش می‌مانند و مخارج سنگین بیماری این عکاس هنرمند و قهرمان و البته صفحات بسیار روزنامه‌ها در مورد حمایت از ما.»

شاندیز: کارهای ماندگارش کم نیستند

حالا پرتوی پس از سال‌ها درگیری با بیماری ALS در بعدازظهر ۲۸اردیبهشت در ۷۲سالگی پس از یک روز که در کما بود، درگذشت. قرار است پیکر او ساعت ۹ صبح روز سه‌شنبه، ۳۰اردیبهشت از مقابل خانه هنرمندان تشییع شود. همزمان با خبر انتشار درگذشت پرتوی بسیاری از عکاسان و همکاران او در منزل این عکاس گردهم آمدند. محسن شاندیز که یکی از عکاسان حاضر در این محل بود، در مورد پرونده پرتوی به «شرق» گفت: «حسین پرتوی یکی از عکاسان قدیمی، باسابقه و همکاران قدیمی بود که متاسفانه هفت، هشت‌سال با بیماری سختی مبارزه کرد. او جزو بازماندگان عکاسان انقلاب و جنگ بود، بسیار خوش‌اخلاق و حرفه‌ای بود و کارهای ماندگارش کم نیستند. هرچند عکس مربوط به دیدار همافران با امام‌خمینی(ره) باعث شناساندن او به همه شد.»

زیر سقف «طاق‌بستان»

اردیبهشت تئاتر به پایان رسید

فرزانه‌ابراهیم‌زاده، کرمانشاه: زیباترین طاق کشور با کتیبه‌های تاریخی‌اش میزبان اختتامیه هفتمین اردیبهشت تئاتر شد؛ مراسمی که برای نخستین بار طی دوره‌های برگزاری، اختتامیه‌ای در خارج از پایتخت داشت. قرعه به نام کرمانشاه افتاده بود و کرمانشاهی‌ها هم همه تلاششان را کرده بودند تا مراسم متفاوتی داشته باشند؛ مراسمی که در مجموعه تاریخی طاق‌بستان با حضور هنرمندانی از تئاتر از سراسر کشور و مردم کرمانشاه برگزار شد. البته قرار بود این مراسم در مجموعه بیستون که حدود نیم‌ساعتی با کرمانشاه فاصله دارد برگزار شود. اما به دلیل زمان برگزاری و همین فاصله مراسم به دومین بنای مهم شهر کرمانشاه منتقل شد. البته صبح روز شنبه جمعی از میهمانان مراسم که از تهران و سایر شهرهای کشور به این شهر رفته بودند به دیدار کتیبه بیستون رفتند و داستان این کتیبه و آثار تاریخی اطرافش را با بازی نقالی شنیدند. اما مراسم در حدود ساعت ۲۰:۳۰ با رقص کردی آغاز شد. از ساعتی پیش از این برنامه جمع زیادی از علاقه‌مندان به هنر، خودشان را به محل برگزاری رسانده بودند تا در مراسم شرکت کنند. به طوری که ورود به محوطه طاق بستان با کندی رخ می‌داد. محور اصلی اختتامیه اردیبهشت تئاتر تجلیل از فعالان تئاتر در سراسر کشور بود. تجلیلی که با دعوت از هنرمندان شاخص شرکت‌کننده در مراسم و مسوولان برگزار شد. مظفر قلندرلکی از کرمانشاه نخستین هنرمندی بود که در این مراسم تجلیل شد. هنرمندی که به دلیل بیماری روی صندلی چرخدار نشسته بود و استاندار کرمانشاه برای اهدای جایزه‌اش به میان میهمانان آمد. جعفر والی هنرمند پیشکسوت تئاتر دومین هنرمندی بود که در مراسم اردیبهشت تئاتر تجلیل شد. والی که بغض کرده بود گفت خوشحال است که تئاتر را انتخاب کرده است.

یکی از میهمانان ویژه این مراسم اما معاون سینمایی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بود که در غیاب معاونت هنری به جای او شرکت کرده بود. وقتی برای اهدای جوایز فعالان تئاتر در حوزه آموزشی به روی صحنه رفت با حرارت از تئاتر و اهمیت آن و وعده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای ایجاد عدالت فرهنگی و مردمی‌شدن گفت و افزود: «اکنون این وعده در حال تحقق است؛ زیرا ایران تنها به شهر تهران محدود نمی‌شود و تمام شهرهای آن می‌توانند برگزارکننده شایسته‌ای برای برنامه‌های باشکوه فرهنگی و هنری باشند.»

ایوبی از تئاتر به‌عنوان هنری مردمی نام برد که ریشه در فرهنگ غنی ایران دارد: «افتخار ما آن است که به برکت پیشینه غنی فرهنگ ایران، هنرمندان در میان مردم هستند و قدر و منزلتی والا دارند. هنر تئاتر در ایران برخلاف غرب، در میان مردم شکل گرفته است و اکنون همگی ما به برکت هنر ایرانی، به ویژه تئاتر در کنار یکدیگر گرد آمده‌ایم.»

حسین طاهری مدیر کل هنرهای نمایشی به‌عنوان برگزارکننده اردیبهشت تئاتر نیز در این مراسم گفت: «اقتصاد تئاتر همانند بسیاری از هنرهای کشور نباید وامدار درآمدهای نفتی باشد. اهالی تئاتر درد آشنای مشکلات اقتصادی در حوزه فرهنگ هستند و «اردیبهشت تئاتر» در سال‌جاری در حقیقت گام نخست آغاز بهار طبیعت و بهار تئاتر ایران برای تحقق عدالت فرهنگی دولت یازدهم است.»

طاهری خروج تئاتر از دروازه تهران را مهم‌ترین برنامه خود و همکارانش در مرکز هنرهای نمایشی دانست و از آن به‌عنوان گامی مهم در راستای تحقق عدالت فرهنگی نام برد.

علی نصیریان از برگزاری این مراسم در کرمانشاه به‌عنوان یک اتفاق خوب نام برد و گفت: «اگر مقصود از هنر ارتباط انسانی و درک متقابل است و ارتباط ذات درونی هنر است، برگزاری این آیین در محل تاریخی طاق بستان همراه با موسیقی ایرانی و فولکلوریک کرمانشاه هر تماشاگری را مجذوب خود می‌نماید آن را ثابت می‌کند.» نصیریان همچنین به جوانانی که در تئاتر فعالیت می‌کنند، گفت: «بیایید تئاتر ایرانی کار کنیم و به خودمان بپردازیم. درتاریخ، ادبیات کلاسیک و عامیانه ایران قابلیت بالایی نهفته مانده است که به آن پرداخته نمی‌شود.» این مراسم با کنسرت سالار عقیلی به پایان رسید.

خبر سازان

معاون پارلمانی وزیر ارشاد مطرح کرد

انتقاد از نحوه حضور لیلا حاتمی در «کن»

● **خانه ملت:** معاون پارلمانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌نحوه حضور لیلا حاتمی، داور بخش مسابقه جشنواره «کن» در این رویداد سینمایی واکنش نشان داد. حسین نوش‌آبادی در این‌باره گفت: «امیدوارم کسانی که به‌عنوان زن ایرانی در مجامع بین‌المللی شرکت می‌کنند به اعتبار، عفت و منزلت ایرانیان توجه داشته باشند تا چهره زن ایرانی در دنیا بد و خدشه‌دار نشان داده نشود.» معاون پارلمانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اضافه کرد: «حضور شخصیت‌های هنری و هنرمندان ایرانی در خارج از کشور اگر با رعایت شوونات اسلامی و احترام به فرهنگ ملت و اعتقادات ایران باشد امری پسندیده است. اما اگر این حضور با بی‌توجهی به ارزش‌های جامعه و معیارهای اخلاقی ما باشد ملت ایران این رفتار را نمی‌پذیرند.» «زن ایرانی؛ چه هنرمند و چه غیرهنرمند، همیشه مظهر عفت و پاکی بوده است، بنابراین اینگونه حضورهای نامناسب که اخیرا در جشنواره «کن» اتفاق افتاده همسو با اعتقادات دینی ما نیست.»

خبر

با حمایت بسیج و قرارگاه سایبری جماران

«خاموشی سلطان» به نبرد ماهواره می‌رود

● **شرق:** فیلم «خاموشی سلطان» برای ارایه در شبکه نمایش خانگی تولید می‌شود. «خاموشی سلطان» به نویسندگی و تهیه‌کنندگی علیرضا مهرام و کارگردانی فرزین فتحی با توجه به دغدغه‌های مقام‌معظم‌رهبری و مسوولان و مقامات دولتی در راستای مبارزه با «جنگ‌نرم» و مبارزه با تولیدات شبکه‌های ماهواره‌ای درحال تهیه و تولید است. «خاموشی سلطان» با حمایت و مشارکت‌های فرماندهی ناحیه مقاومت بسیج جماران و قرارگاه سایبری جماران درحال تولید است. این اثر از ۲۰اردیبهشت وارد مراحل پیش‌تولید شده و از اواسط خردادماه فیلمبرداری آن آغاز می‌شود. موضوع «خاموشی سلطان» درباره زوج جوانی است که به‌عنوان گوینده در یکی از شبکه‌های رادیویی مشغول کار شده و ناخواسته وارد شبکه‌های دوبله زیرزمینی می‌شوند. این فیلم قرار است در رسانه نمایش خانگی توزیع شود.

انجمن حامی
حمایت از توسعه فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی

انجمن حامی برگزار می کند
کنسرت گروه سیمین سپهر
ویژه بانوان
سرپرست و خواننده: سوسن سپهری
تنظیم کننده: میثم کزازی
نوازندگان:
پدیده احرار نژاد- تار
آوا ایوبی- تار باس
شیمابلوکی‌فر- کمانچه
گیتا تهمتن- پیانو
سپیده شایان‌راد- تمبک
لیلی تن ساز- دف
یکم و دوم خرداد ۹۳
ساعت: ۲۰-۱۸
حوزه هنری- سالن سوره
رزرو تلفنی بلیط: ۶۶۷۰۵۲۹۹
فروش اینترنتی: www.tiwall.com
انجمن حامی
www.hamifarhang.org

پنجشنبه و جمعه: ۱ و ۲ خرداد ۹۳
ساعت: ۱۸ الی ۲۰
حوزه هنری سالن سوره
رزرو بلیط:
۸۸۲۰۸۹۴۸
۶۶۷۰۵۲۹۹

شبکه مترجمین ایران
ترجمه کتاب، مقاله، متن و وب سایت
به انگلیسی و فارسی و ۳۷ زبان
www.transnet.ir

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۸۱۹۳۹۷۹- ۸۸۱۹۰۴۶۸